

Medlemsblad 2004-1
Årgång 17

ISSN 1650-2760

Nr.2004-1

Gummibåtar & RIB

För sista gången

Ja – så är det slut efter 17 års verksamhet, klubben är nu officiellt nerlagd (24/4-2004) och existerar inte längre.

Detta är det sista numret av G&R som är en ren information till tidigare medlemmar. Det är med blandade känslor jag noterar detta. Jag kommer här i sista ledaren att ta mig friheten att förmedla de känslor och erfarenheter jag fått och haft under åren.

Det positiva är att de år som klubben verkat och trots nedläggningen av klubben är jag till 100 % övertygad om att en sådan här specialklubb verkligen har sin plats på kartan i sjölivet – det har vi fått många bevis på. Orsaken till nedläggningen är inte ointresset för klubben och upplåsbara båtar, utan att intresset från medlemmarna att hjälpa till praktiskt är mycket litet – i princip obefintligt.

Det lite konstiga i detta sammanhang är att vi fått betydligt mer respons från den kommersiella delen av branschen än vad jag känner vi fått från våra egna led. Dock vill jag påpeka att Svenska Båtunionen och Skånes Båtförbund alltid ställt upp för oss.

Visst har vi fått stöd från en del håll även inom våra egna led, men trots att vi arbetat ytterst seriöst under dessa 17 år känns det ändå som om vår udda specialbåtklubb, om jag får kalla den så, inte riktigt platsat hos de ”stora grabbarna”.

Jag är helt övertygad om att om de ideella organisationerna inom båtlivet hade börjat ”vakna upp” och levt med nutiden istället för att trampa på i gamla spår skulle detta kunna dra mycket mer folk till båtlivet.

När jag en gång i G&R skrev lite provokativt (*vilket var meningen för att skapa debatt*) om att föräldrar många gånger tvingar ner sina barn i en optimistjolle som knappt rör sig framåt – istället för att sätta dem i en liten RIB så de får kul istället. Ja då lät inte reaktionerna vänta på sig. Låt barnen själva välja!

De som känner mig vet att jag gillar alla typer av sjöliv. Seglingens avkoppling och ljudet av en ”tyst” sjö

med ”fladdrande” segel. Men också en snabb RIB med ”överdriven” motorstyrka som tar sig fram några centimeter ovanför vattenytan i en fart som man knappt tror är möjlig för en liten båt. Det ena sjölivet tar inte bort det andra!

Reaktionerna jag fick på mitt uttalande var det gamla vanliga. Vissa av det ”fina” segelbåtsfolket hade så klart sina föråldrade synpunkter – det finns bara ett sjöliv och det är segling. Det konstiga hos just dessa seglare är att många har stora bekymmer med vad dieseln och bensinen kostar? Drivmedelspriset borde väl i alla fall inte vara så betungande på en segelbåt.

En del synpunkter kom också från dem som använder båten som sommarstuga vid kaj! De som i princip aldrig släpper på en tamp för att ta sig ut på öppet hav.

Likaså har jag kritiserat vissa (*ej namngivna*) båtklubbar/hamnar för deras oskäligena sjösättningsavgifter, dåliga service och ibland tyvärr också ett dåligt uppförande. Här har också blivit reaktioner. En del av de ”drabbade” (*behövde inte skriva vilka de var, de avslöjade sig själva*) avfärdade mina artiklar som mer eller mindre lögn, trots att vi är många inom den trailerburna flottan som råkat ut för dessa hamnfogdar.

Likaså när jag påtalat sjösättningsavgifter har man oftast ingen förståelse. Om man inte tycker att 100-200-300 kr för en sjösättning är att ”mjölka ut så mycket som möjligt, på så kort tid som möjligt” – ja då vet jag inte vad det skall kallas. Eller att betala dygnshyra för en kajplats 2-3 timmar under dagen.

Det visar att vi har mycket långt kvar till ett enat sjöliv. Det finns så klart ingen chans i världen att få in nytt folk i sjölivet så länge vi som redan finns inom det inte kan dra jämnt.

Vår klubb har definitivt visat att en klubb som vår har ett berättigande. Tyvärr finns det idag allt för få som vill ställa upp och hjälpa till – alla har så mycket att göra så ”man hinner inte”.

Många har inte heller förstått att en ideell organisation bygger på fri-

villighet och hjälpsamhet.

Man kan inte alltid räkna med att ett fåtal i längden skall göra allt för att alla de andra skall få allt på silverfat.

Jag kan ju jämföra med MC-livet, som jag också är involverad i. Där finns en näst intill 100 % uppslutning och engagemang bland medlemmarna. Här är det inte sällan så att det är ”för många” frivilliga som anmäler sitt intresse att hjälpa till så man måste ”tacka nej” till vissa! När kommer vi dit inom sjölivet?

En annan skillnad inom MC-livet är organisationens egen klubbtidning (*motsvarigheten till Båtliv inom sjölivet*).

Här kollar man kontinuerligt upp och tar reda på vad medlemmarna tycker är trevligt att läsa om. MC-folket, som tidningen heter är för medlemmarna och för medlemmarnas intressen. De enskilda klubbarna måste bara få ordentligt utrymme i en ”organisationstidning”.

En ”organisationstidning” måste vara annorlunda än en kommersiell båt eller MC-tidning – annars har den inget berättigande. Då blir det mesta repris, som man redan läst i andra tidningar.

Det är klart att jag är besviken över att klubben måste läggas ner. Jag har i princip under 17 år arbetat med klubben dagligen i oftast flera timmar på ett eller annat sätt. Jag har försökt att bygga upp klubben till en seriös klubb som skulle kunna mäta sig med vilken annan båtklubb som helst.

Vi har fått många och goda relationer i branschen. Vi har blivit ”uppvaktade” från många håll vilket visade att och klubben var etablerad.

Men att inte mer än en handfull personer utav alla de som varit med genom åren har kunna ta på sig lite jobb tycker jag faktiskt är ordentligt svagt.

Tyvärr är vi inte ensamma – föreningslivet ser ut så här på många håll i vårt land.

Jag vill ge ett mycket, mycket stort tack till alla våra sponsorer som varit oss trogna under alla år

Att klubben har kunnat göra så mycket som den gjort under alla dessa år har varit möjligt tack vare våra trogna sponsorer, som inte bara gett oss kunskap om branschen utan också ett stort ekonomiskt stöd. Helt klart är att utan dem hade klubben bara varit en liten församling för ”inbördes beundran”.

Med detta menar jag att det är tack vare dem som vi har kunnat gå ut på bred front och marknadsföra oss inte bara i Sverige, utan även i Danmark och Norge. Tyvärr blev fotfästet i våra grannländer inte det som det blev i Sverige.

Jag är helt säker på att vi påverkat många människor och även en del företag att köpa sig en RIB istället för en annan typ av båt.

Jag vet också att den ekonomiska hjälp vi fått av våra sponsorer för att kunna bedriva en helt märkesobunden information har gett klirr i kassan hos flera av företagen.

Under alla år är det aldrig någon av våra långvariga sponsorer som över huvudtaget ens antytt att vi skulle favorisera just ”deras märke”.

Jag är verkligen glad för att vi haft deras helhjärtade stöd helt förutsättningslöst – det är helt klart att det är sådana företag som behövs för att uppmuntra det ideella föreningslivet.

Fred Lundberg
Grundare av SGK

© Upphovsrätten för SGK producerat material

Om inget annat är överenskommit är det individen, fotografen, illustratören, författaren eller kreatören som har upphovsrätten till det material hon eller han gjort.

Det vill säga upphovsrätten har inget att göra med den förening, beställare, tidning eller företag som beställt eller producerat trycksaken.

Detta innebär att ingen annan får trycka, kopiera, spela in, lägga ut på www eller på något som helst annat sätt producera material från vår klubbtidning Gummibåtar & RIB och vår hemsida utan att först

ha tillfrågat den eller de som har upphovsrätten. Det kan finnas flera personer som tillsammans har upphovsrätten på vissa delar av ett och samma ”verk”. Tex kan en person ha skrivit texten, en annan fotograferat och en tredje gjort illustrationer.

Om den, eller de, som har upphovsrätten ger tillstånd för annan att använda materialet har hon eller han rätt att begära ersättning för detta. Om frågan kommer upp att någon vill använda tidigare material skall jag försöka hålla koll på detta och kommer då att ta kontakt med vederbörande som har upphovsrätten.

Sista årsmötet 24 april 2004

Ja, så har det varit den 24 april 2004 – dagen då Skandinaviska Gummibåtsklubben officiellt tog slut.

Årsmötet öppnades exakt klockan 13.00 i skuggan av Öresundsbron och i Malmö Segelsällskaps lokaler av ordföranden Fred Lundberg. Till mötet hade kommit 9 deltagare samt en representant från Skånes Båtförbund.

Skånes Båtförbunds Ernst Nilsson var där för att avtacka Fred för de 17 år han hängivet lagt ner stort arbete för att organisera ”alla” med uppblåsbara båtar.

Ernst överlämnade en snygg tenntallrik med Skånes Båtförbunds ingraverade logo. Han hoppades också att Fred på något sätt skulle bli kvar i fritidsbåtlivet trots att ”hans” klubb nu lägger ner sin verksamhet.

Efter denna ceremoni avhandlades årsmötet ganska snabbt. Det var ju inte mycket nytt under solen sedan det extra årsmötet i november 2003.

Fortfarande hade ingen ingen erbjudit sig att ta över efter Fred och det vi alla redan tidigare befarade var nu ett faktum. Eftersom klubben inte kunde få fram någon ny styrelse var nu det officiella beslutet tagit – klubben existerar inte längre.

Ernst Nilsson Skånes Båtförbund överlämnar tenntallriken till Fred Lundberg för förtjänstfullt arbete

Strax innan mötet var slut överlämnade Marita, Björg, Olle och Gunnar en fin blomma till Fred för det arbete han lagt ner på klubben och på så sätt indirekt skapat många nya sociala kontakter mellan andra människor.

Den rent praktiska tiden för avveckling av klubben och att slutföra de få åtagande som fortfarande finns kvar skall sträcka sig till nästa klubbtidnings utgivande – det vill säga den Du just nu lä-

ser. Detta betyder således att klubben nu är totalt avvecklad och ingenting av den existerar mer.

Deltagare på årsmötet

Fred Lundberg
Björg Janson
Olle Janson
Marita Olsson
Gunnar Olsson
Agneta Lundberg
Janet Sellberg
Patrik Sellberg
Håkan Rydström
och
Ernst Nilsson Skånes Båtförbund.

Marita och Gunnar Olsson

Från vänster. Agneta Lundberg, Janet och Patric Sellberg och längst till höger Håkan Rydström.

Björg och Olle Janson

Ernst Nilsson Skånes Båtförbund

VIKTIGT!

Till Dig som inte längre är med i en båtklubb, som är ansluten till Svenska Båtunionen

Att vara med i en båtklubb som är ansluten till Svenska Båtunionen, SBU innebär vissa fördelar.

Bland annat finns möjligheten att försäkra sin båt i organisationens eget försäkringsbolag Svenska Sjö.

Svenska Sjö har kanske inte de absolut lägsta premierna men troligtvis är det så att bolaget är det mest generösa när det gäller ersättningar av skada – det är ju

först då som man vet om ett försäkringsbolag är seriöst och att man verkligen får nytta av alla de premier som betalats in genom åren.

För att kunna försäkra i Svenska Sjö **måste** man vara medlem i en båtklubb som i sin tur är ansluten till Svenska Båtunionen.

Tyvärr finns det ingen möjlighet att vara direktansluten till varken Svenska Båtunionen eller till något förbund – man måste helt enkelt vara med i en båtklubb.

Detta innebär, att om Du fortfarande vill kunna försäkra i Svenska Sjö och få tidningen Båtliv, måste Du leta upp en båtklubb som är ansluten till Svenska Båtunionen.

Ett bra tips att Du själv ringer till Svenska Sjö för att kontrollera hur Din försäkring gäller tills vidare.

Svenska Sjö har telefon
08-541 330 30

Tack till Er som gjort det där extra

Utan att ta vatten över huvudet vågar jag skriva att jag skött det mesta själv under alla år. Men det finns ett fåtal – ja så få så de är räknade på mindre än ena handens fingrar – som ställt upp och hjälpt till.

När jag skriver hjälpt till menar jag också hjälpt till – med **kontinuitet** – inte någon enstaka gång.

Det finns speciellt en person som jag vill tacka extra mycket.

Det är Gunnar Olsson i Malmö som under många år inte bara varit klubbens revisor, utan även varit ett mycket bra stöd och ett bollplank för mig.

Gunnar har jobbat i det tysta och de flesta medlemmar har bara sett hans ”nuna” i vänsterspalten på sidan två i vår klubbtidning Gummibåtar & RIB. Gunnar har många bra kvalifikationer, som klubben haft stor nytta av genom åren.

Redan för två år sedan när jag märkte att det började bli mer arbete än vad man kan förvänta sig att hinna med på fritiden, var det Gunnars ord som gjorde att jag bet ihop och körde vidare. Trots den situation som klubben hamnat i idag är jag ändå glad för de två ”extraåren” som detta resulterade i. Med andra ord är det Gunnars förtjänst att nedläggningen blev

först i år – det hade kunnat bli två år tidigare.

En annan person som också kontinuerligt hjälpt till är Gunnars fru Marita. Hon har varit med och korrekturläst bl. a. Gummibåtar & RIB i många år. En korrekturläsning som hon gjort mycket bra.

En annan person som jag också vill tacka är Saša Brkic. Trots att Saša blev medlem i klubben så sent som i augusti 2000 har han varit en stor tillgång.

Saša är den som varit på de stora RIB-mässorna och gjort utomordentliga reportage från dessa. Han har fotograferat och skrivit om RIB som vi andra bara får se på bild.

Detta har han gjort för sitt stora intresse för uppblåsbara båtar och för klubben. Artiklarna han skrivit har också publicerats i tidningen ”Vi båtägare”. Tack vare detta har alla vi andra i klubben kunnat ta del av mycket trevliga artiklar.

Till Svend Kukkerig, som representerat klubben i Danmark går nästa tack. Det var Svend som tog kontakt med mig 1992 och dåvarande Svenska Gummibåtsklubben, vilket senare resulterade i Skandinaviska Gummibåtsklubben.

Det finns fler personer som gjort punktinsatser, som varit nytta och bra för klubben. Ni skall också ha tack för detta. Även Svenska Båtunionen och Skånes Båtförbund har också alltid ställt upp när vi behövt hjälp.

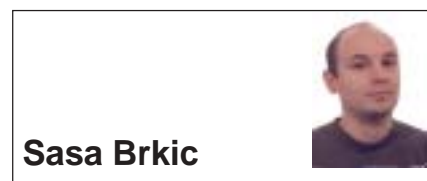
Samma stora tack vill jag ge till MSS, Malmö Segelsällskap som i alla år ställt upp och låtit oss låna deras klubblokal.

Jag vet att det alltid är svårt att ”välja ut” och tacka vissa personer för att inte andra skall känna sig ”kränkta” – men känn Er inte på något vis förbigångna. Ni känner själva om Ni gjort något bra tillsammans med klubben – det är det viktigaste och det som räknas.

Men just de personer jag nämnt är personer som under lång tid och i flera år kontinuerligt engagerat sig i klubbarbetet på något sätt.

Det sista riktigt stora tacket vill jag ge till min fru Agneta som under alla dessa år fått stå ut med att jag dagligen (*och nätter*) suttit timmar framför datorn och i telefon och bara haft ”gummibåtar i ögonen”. Utan hennes positiva attityd hade det kanske varit slut för länge sedan.

Fred Lundberg

Tack även till alla Er andra som gjort punktinsatser för klubben. Jag är fullt medveten om att det finns de som skulle vilja gjort mer men av tidsbrist t. ex. yrkeskäl eller andra orsaker har detta ej gått.

Ny kommersiell upplaga

Då serviceboken blivit mycket populär tycker jag det är synd att den skall läggas ner.

Det har ju varit år av arbete för att ta fram den.

Därför skall jag försöka mig på att göra en uppföljning och en vidareutveckling av boken.

Därför är jag tacksam för alla tips, råd, nyheter och idéer, som skulle kunna utveckla och förbättra boken, till gagn för alla oss som gillar uppblåsbara båtar och trailerliv.

Mycket i boken måste ändras och omarbetas eftersom en del upphovsrättsinnehavare gett SGK tillstånd för publicering som ideell förening utan vinstintresse. Nu bli boken kommersiell och helt andra både moraliska och juridiska regler kommer in i bilden.

Vill Du hänga med?

I sommar blir det MC-liv för hela slanten. Jag tror det blir en bra "medicin" för mig att varva ner från båtlivet ett tag eftersom detta blev lite för mycket av det goda. Få detta lite på distans, för att

kanske ev. komma igen lite senare med nya krafter, dock med en klart lägre ambitionsnivå. Finns det fler RIB och gummibåtsåkare som också kör motorcykel? I så fall är Ni välkomna att ringa mig om Ni är i Skåne. Tar Er gärna med på en sevärd tur i vårt fantastiska landskap.

Fred

Tel bost: 0415-941 84, Tel mobil 0708-660 668

Fotografer och läkare mest representerade i SGK

Vilka yrkesgrupper har varit representerade i SGK? Under de sista två åren försökte jag ta reda på vad våra medlemmar gjorde i det "civila". Många svarade, men tyvärr uteblev också många svar.

Svaren visade att SGK var en klubb utan gränser. Hur många visste att en stor del av klubbens medlemmar också seglar eller har seglat?

Normalt var det bara en eller två som låg inom samma yrkesgrupp, men två yrkesgrupper skilde sig åt. Det var fotografer och läkare. Här blev det 5-4 till läkarna. Medelåldern i klubben har alltid legat på runt 45-50 år.

Fabrikör	Plåtslagare
Ingenjör	Lärare
Butikschef	Bilplåtslagare
Läkare	Lagerarbetare
Maskinoperatör	IT-konsult
Mentalskötare	Sjökapten
Fastighetsmäklare	Tatuerare
Försäljare	Konsult
Logistik chef	Direktör
Brandman	Studerande
Tandläkare	Säkerhetsvakt
Fotograf	Flygkapten
Köpman	Rektor
Helikopterpilot	Sjöräddare
Tempoarbetare	

Har Du som tidigare medlem under 2003 några frågor så kontakta mig snarast.

Naturligtvis kommer jag att säkerhetskopiera, arkivera och i viss mån göra pappersutskrift av "viktigt" SGK material. Som säkert alla förstår är det inte möjligt att spara var enda liten "grej" som hänt under de 17 år klubben verkade. Ungefär 70 % av min (stora) hårddisk upptar SGK material! Detta utrymme kommer jag att använda till annat. Naturligtvis blir det krångligare att ta fram uppgifter när hårddisken är tömd så om Du har frågor kom med dessa nu.

© Copyright

Mångfaldigandet av innehållet i denna medlemstidning, helt eller delvis är enligt lagen om upphovsrätt förbjudet utan medgivande av Fred Lundberg. Förbudet gäller varje form av mångfaldigande genom tryckning, duplicering, stencilering, bandinspelning etc. Undantag är andra ideella klubbar och föreningar, som får lov att använda utdrag ur denna skrift. Källan måste anges. För insänt material ansvarar insändaren för copyrightsträtten.

17 års SGK historik

1988 började det

Svenska Gummibåtsklubben grundades 1988 av Fred Lundberg i Sverige. Orsaken var till stor del problemet med att få god produktinformation från båthandlare om just gummibåtar och RIB.

Det visade sig att de flesta båthandlare hade liten, eller ingen kännedom om gummibåtar och RIB, och då kändes det angeläget att bilda en intresseorganisation för att förbättra kunskapen om och intresset för denna typ av båtar.

Genom att båttidningarna var vänliga att sätta in notiser om klubbens bildande var vi snart ett antal medlemmar.

1992 blev det Skandinaviskt

Efter massor av arbete och stöd från några generösa importörer/ agenter började klubben växa och 1992 kom intresse från Danmark och Norge.

Ett möte arrangerades på ön Ven i Öresund och Svenska Gummibåtsklubben fick sitt nuvarande namn – Skandinaviska Gummibåtsklubben. Klubbens arbetsområde blev nu Sverige, Danmark och Norge.

1994 medlemskap i SBU

1994 blev gummibåten ”rumsren” och klubben blev upptagen i Svenska Båtunionen, SBU, som fullvärdig medlem. Det var dock inte problemfritt då SBU aldrig tidigare fått en sådan förfrågan från en klubb som var uppbyggd som vår. Att vårt arbetsområde sträckte sig över de skandinaviska ländernas gränser var helt nytt och unikt för en båtklubb. Vi hade inte heller något eget klubbhus eller hamn.

1995 stark uppgång

Efter många års slit blev vi nu riktigt accepterade även av den kommersiella delen av branschen – man insåg att Skandinaviska Gummibåtsklubben hade kommit för att stanna, och att det var en helt oberoende förening, som verkligen arbetade seriöst för att få upp intresset för den uppblåsbara båten.

1996 ut på www nätet

Skandinaviska Gummibåtsklubben lägger ut en hemsida på Internet. Hemsidan visar sig bli mycket besökt och omtyckt. Flera oberoende webbgranskare ger uttryck för sidans kvalitet både när det gäller funktion, upplägg och innehåll.

1997 10-års jubileum

1997 gick denna udda båtklubb in på sitt 10:e år och verksamheten rullade på som aldrig förr. Skandinaviska Gummibåtsklubben hade växt ur sina barnskor och var en etablerad rörelse i båtlivet.

2000 ett mycket bra år

Klubben går in på sitt 13:e verksamhetsår med oförminskad kraft, och har ytterligare stärkt sin ställning som en oberoende skandinavisk båtklubb.

Klubben har fler sponsorer som stödjer oss än någonsin, och medlemsantalet bara ökar. Året gav också en ordentlig utdelning när det gäller kontakten och samarbetet med andra gummibåtsklubbar runt om i världen.

2001 framtiden ser bra ut

Vår klubbtidning ”Gummibåtar & RIB” blir i fullfärgstryck. Den enda tidningen i Skandinavien som specialiserat sig på denna båttyp. Även alla specialupplagor om service, köpråd, underhåll etc. produceras också i fullfärgstryck.

Arbetet med att även få med Finland i den gemensamma uppblåsbara världen påbörjas. Vi fick också ett stipendium från Svenska Båtunionen för att kunna hjälpa till och utveckla det trailerburna båtlivet.

Inte någonsin har vi blivit så uppmärksammade från båttidningarna som detta år. För första gången var vi också representerade på den stora internationella RIBEX-mässan i England – ett verkligt eldorado för RIB-entusiaster.

2002 SGK fyller 15 år

SGK går in på sitt 15:e år och verksamheten fortsätter med oförminskad kraft. Vi trycker upp 3,500 exemplar av vår Special som skall sändas ut till 1000 båtklubbar i Sverige för att informera och ge en bild om hur det mobila båtlivet fungerar.

2003 SGK aktivare än någonsin

SGK ger ut den första specialbok, som någonsin kommit ut om uppblåsbara båtar. Det finns ingen motsvarighet till denna bok någonstans i världen – och den är på svenska!

Arbetet i klubben växer än mer och klubben behöver snabbt fler aktiva medlemmar. Trots idoga försök att få fler engagerade lyckas det inte. För mycket arbete och för få människor resulterar i att klubbens verksamhet dämpas och ett extra årsmöte beslutar att klubben skall börja avvecklas.

2004 efter 17 år läggs SGK ner

Eftersom en avveckling måste ske på två årsmöten lades klubben officiellt ner den 24 april 2004.

Det sorgliga med klubbens avveckling är att det inte berodde på att den inte fungerade eller behövdes – utan på att för få medlemmar ville engagera sig praktiskt i klubbarbetet. Utan aktiva medlemmar i en förening, oavsett vilken leder bara till slutet. Tyvärr går en udda båtklubbsepok i graven – en verksamhet som verkligen hade behövts.